

MÅRTEN MELIN

Unga poeters Sällskap

Hegas

*Till Malin, Johannes,
Caroline och Helena.
Var ni nu är.*

*Och till Ingemar Fasth
som ledde det ursprungliga sällskapet.*

Unga Poeters Sällskap

Mårten Melin

Hegas

Innehåll

1. Ella	11
2. Jag är världen.....	13
3. Emil	19
4. Ira.....	22
5. Barndom.....	27
6. Vi leker.....	31
7. Slut på leken.....	35
8. Unga poeters sällskap.....	39

1. Ella

”Unga poeters sällskap” står det på lappen.

Det är min klasskompis Ella som ser den först. På biblioteket. Jag går ofta dit på rasterna. Ella med. Kanske för att jag gör det.

Hon är ofta i närheten sedan det tog slut mellan Elin och mig.

Ella läser högt.

”För dig mellan 15 och 20, som gillar att skriva och lyssna på poesi.”

Det stämmer in på mig. På Ella också, det vet jag.

– Det låter roligt, säger Ella och ler mot mig.

Jag säger inget.

– Första träffen är i morgon, säger Ella.

På Kulturhuset klockan sex. Snälla Max, vi kan väl gå dit tillsammans? Jag vet inte om jag vågar gå själv.

– Okej, säger jag och rycker lite på axlarna.

Ella kramar om mig. En snabb kram, jag hinner inte krama tillbaka.

– Fan, vad kul! säger hon.

2. Jag är världen

Jag har färgat håret igen. Grönt. Mamma tycker det ser för jävligt ut.

Ella står vid busshållplatsen. Hon vinkar när hon ser mig.

– Tror du att det kommer mycket folk?
undrar hon.

– Säkert tusen, säger jag.

Ella skrattar fast det inte är så roligt.

Vi hittar till rätt rum. Det sitter en lapp på dörren. ”Unga poeters sällskap” har någon skrivit med spritpenna. Det är kanske tjugo personer där. Mest tjejer. Några pratar med varandra. Andra sitter tysta och väntar.

Någon läser. Eller låtsas göra det. Många är svartklädda.

En man kommer in med en trave böcker. Och en ask med pennor. Han är kanske trettiofem. Han har en ring i örat. Precis som jag.

Han ber oss sitta ner. På golvet. Det blir en ring av alla människor.

Sedan går han runt och delar ut böckerna. Alla får varsin. Jag bläddrar i min. Sidorna är tomma.

Alla får en penna också.

Mannen sätter sig ner.

– Hur är världen i dag? frågar han.

Ingen säger något.

– Skriv en dikt, säger han då. Tre rader. Varje rad ska börja med orden: ”Världen är”. Resten av dikten skriver ni själva.

Sedan börjar han själv skriva i sin bok. Jag ser mig omkring. Nästan alla har börjat skriva. Jag slår upp min bok och skriver också.

*Världen är blå och sen grön och så blå igen.
Världen är full av alla människor härinne.
Världen är de därute också.*

Efter kanske en minut har de flesta skrivit klart.

– Jag heter Peter, säger mannen. Tyckte ni att det var svårt?

Några spridda ”nej” hörs i rummet.

– Okej, säger Peter. Nu ska ni skriva en dikt till. Den ska se likadan ut som den första. Förutom att ni byter ut ordet ”världen” mot ordet ”jag”.

Några börjar fnissa. Jag ler för mig själv.

UNGA POETERS SÄLLSKAP

För dig mellan 15-20
som gillar att skriva
och lyssna på poesi.

Lappen stämmer precis in på Max.
Och på hans klasskompis Ella. Och på ungefär
tjugo personer till. En av dem är Emil, som vill
att de ska starta en egen poesigrupp. Han,
Max, Ella och Ira.

Ira som kanske är Emils flickvän. Ira som
skriver dikter om hur hon brinner inuti.
Ira som tänder Max . . .

▪ FRISTÅENDE FORTSÄTTNING PÅ *TRASIG*

Hegas

Omslag: Eva Lindeberg/
Catharina Tham

Art nr 430102

ISBN 978-91-7543-010-2

9 789175 430102

www.hegas.se

